

Sygn. akt **XX GC 428/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Baran
Protokolant:	Dorota Jeziorska

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Bank (...) S.A. w W.**

przeciwko **(...) w L., działającemu na rzecz (...)**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) w L., działającego na rzecz (...) na rzecz powoda (...) Banku (...) S.A. w W. kwotę 1 000 000 zł (jeden milion złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od 27 października 2012 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego (...) w L., działającego na rzecz (...) na rzecz powoda (...) Banku (...) S.A. w W. kwotę 77 034,92 zł (siedemdziesiąt siedem tysięcy trzydzieści cztery złote dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu,
- nakazuje pobrać od pozwanego (...) w L. na rzecz Skarbu Państwa – Kasa Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 462,85 zł (czterysta sześćdziesiąt dwa złote osiemdziesiąt pięć groszy) tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

SSO Agnieszka Baran

Sygn. akt: XX GC 428/13

UZASADNIENIE

Pozwem z 25 kwietnia 2013 roku powód – (...) Bank (...) SA w W. (dalej jako: powód albo bank) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) z siedzibą w L. (zwanego dalej pozwanym albo F.), działającego na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego (...) (dalej jako (...)) kwoty 1 000 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od 27 października 2012 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pozwu zostało wyjaśnione, że żądana kwota stanowi karę umowną należną powodowi wobec odstąpienia od umowy z pozwanym. Powód wyjaśnił, że organizował sprzedaż pakietów wierzytelności zaklasyfikowanych w kategorii ryzyka „stracone”, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z 16 grudnia 2008 roku w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków. Były to wierzytelności wobec podmiotów gospodarczych oraz osób fizycznych. W procedurze przetargowej brał udział pozwany, który był zainteresowany zakupem jednego z pakietów sprzedawanych przez bank wierzytelności, określony jako Pakiet IV. W toku procedury przetargowej, podczas licytacji, która miała miejsce 25 lipca 2012 roku, pozwany

zaoferował najwyższą cenę i po jej trzykrotnym wywołaniu został zwycięzca ustnej licytacji, nabywając Pakiet IV. Pozwany odmówił zawarcia umowy sprzedaży przedmiotowego pakietu wierzytelności, wskazując na dokonaną przez bank zmianę składu wierzytelności objętych tym pakietem. Wobec powyższego bank odstąpił od zawarcia z pozwanym umowy sprzedaży wierzytelności i wezwał do zapłaty 1 000 000 zł tytułem akry umownej (pozew k. 8-12).

W odpowiedzi na pozew F. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł m. in., że powód nie wskazał, że stan wierzytelności, których zestawienie pozwany otrzymał 18 maja 2012 roku został sporządzony na dzień 17 maja 2012 roku. Podniósł również, żadna z płyt doręczonych mu w toku postępowania przetargowego nie była opisana i w konsekwencji F. otrzymał dwa razy ten sam wykaz wierzytelności. W dalszej kolejności pozwany wskazał, że wycofał się z postępowania przetargowego, a ustną licytację wygrał odrębny, zarządzany przez niego podmiot, tj. (...). Pozwany podniósł również, iż jako podmiot zarządzający wskazanym (...) ma wiedzę, iż przyczyną odmowy podpisania umowy sprzedaży wierzytelności było bezpodstawne wycofanie przez bank z Pakietu IV wierzytelności wobec Huty (...). Z ostrożności procesowej pozwany wskazał również, że z wyłącznej winy powoda nie doszło do zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności w dniu 24 września 2012 roku, z uwagi na dokonaną przez niego manipulację dotyczącą wykazów wierzytelności (odpowiedź na pozew k. 247-255).

Odnosząc się do stanowiska strony pozwanej zawartego w odpowiedzi na pozew, w piśmie z 16 września 2014 roku powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko wyrażone w sprawie. Wskazał, że w przetargu ustnym brał udział pozwany jako reprezentant (...). Powód zaprzeczył również aby pozwany otrzymał od niego dwa razy ten sam wykaz wierzytelności (pismo powoda z 16 września 2014 roku k. 335-337).

W toku dalszego postępowania w sprawie strony podtrzymały dotychczasowe stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

W 2012 roku powód organizował sprzedaż przysługujących mu wierzytelności wobec podmiotów gospodarczych i osób fizycznych. Sprzedaż była organizowana w oparciu o przepisy z rozporządzeniem Ministra Finansów z 16 grudnia 2008 roku w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków. O sprzedaży wierzytelności bank dokonał ogłoszenia prasowego (okoliczność bezsporna).

W odpowiedzi na zaproszenie do udziału w przetargu, pismem z 8 maja 2012 roku pozwany złożył bankowi list intencyjny, w którym wyraził zainteresowanie udziałem w postępowaniu przetargowym. Pozwany poinformował również, że jako nabywcę wierzytelności wskaże zarządzany przez siebie (...) Sekurytyzacyjny (...) (list intencyjny k. 83, oryg. k. 489).

Również 8 maja 2012 roku pozwany złożył tzw. oświadczenie o zachowaniu poufności i karach umownych. W punkcie V. tego oświadczenia pozwany wskazał, że w przypadku wygrania postępowania przetargowego zawrze z bankiem umowę sprzedaży wierzytelności, która będzie zawierała zaakceptowane przez niego nienegocjowane klauzule stanowiące załącznik do złożonej przez niego oferty. W punkcie VI omawianego dokumentu pozwany oświadczył, że w przypadku nie wywiązania się z obowiązku, o którym mowa w punkcie V. odpowiednio w terminie 60 dni kalendarzowych, liczonych od dnia następnego po dniu wybrania oferty (tj. dnia wygrania licytacji ustnej) na pierwsze żądanie banku zapłaci karę umowną w wysokości 1 000 000 zł a bank w takim przypadku będzie uprawniony do odstąpienia od zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności i podjęcia rozmów w sprawie sprzedaży wierzytelności z innym podmiotem biorącym udział w postępowaniu przetargowym lub podjęcia innej decyzji w odniesieniu do sprzedawanego pakietu wierzytelności (oświadczenie o zachowaniu poufności k. 89, oryg. k. 493-494).

Następnie, po złożeniu ww. dokumentów, 18 maja 2012 roku powód otrzymał pismo powoda datowane 17 maja 2012 roku, informujące o zakwalifikowaniu pozwanego do dalszego udziału w postępowaniu przetargowym. Wraz z pismem zostały doręczone pozwanemu: Specyfikacja Istotnych Warunków Sprzedaży Wierzytelności (dalej jako: SIWSW) oraz płyta CD zawierająca wykaz wierzytelności w formie plików excel. Pakiet IV zawierał listę 64 wierzytelności. Analogiczne przesyłki dostały doręczone innym oferentom biorącym udział w przetargu organizowanym przez powoda. Po ich dostarczeniu, droga mailową były przesyłane hasła zabezpieczające ww. płyty, umożliwiające

zapoznanie się z ich zawartością. Wierzytelności znajdujące się w wykazie na płycie CD nie zawierały danych osobowych klientów banku. Każda z wierzytelności była oznaczona numerem ID umowy, który pozostawał niezmienny w toku całego postępowania przetargowego. Wykaz zawierał również m. in. dane dotyczące daty zawarcia umowy banku z klientem, daty wymagalności, czy ostatniej wpłaty. W odniesieniu do wszystkich wierzytelności była wskazana ich wysokość na dzień 14 maja 2012 roku. Jako dodatkowa informacja były umieszczone dane dotyczące zabezpieczeń spłaty wierzytelności, w tym wysokości hipotek i numery ksiąg wieczystych na których hipoteka została ustanowiona. Pismo wraz z załącznikami zostały doręczone pozwanemu jako przesyłka kurierska (okoliczność bezsporna, pismo z 17 maja 2012 roku k. 119v, zeznania świadków M. F. k. 630-631 oraz płyta CD, częściowo zeznania świadka P. P. (1) k. 591 oraz nagranie na płycie CD, zeznania świadka D. W. k.589-591, płyta CD).

SIWSW doręczony pozwanemu (oraz innym oferentom) przy piśmie z 17 maja 2012 roku zawierał zasady postępowania przetargowego. W punkcie II. dokument ten zawierał opisy wierzytelności wchodzących w skład poszczególnych Pakietów, z zastrzeżeniem, że iż liczba wierzytelności oraz wysokość nominalna poszczególnych pakietów może ulec zmianie (SIWSW k. 39-42).

Z wykazem wierzytelności zamieszczonym na płycie CD przesłanej przy piśmie z 17 maja 2012 roku zapoznał się przedstawiciel pozwanego – G. G.. Zapoznając się z numerami ksiąg wieczystych wskazanych przy zabezpieczeniu hipotecznym przedstawiciele pozwanego ustalili, że w Pakiecie IV wierzytelności przedstawionych do sprzedaży znajduje się również wierzytelność banku wobec Huty (...). Wierzytelność wobec tego podmiotu była w ocenie pozwanego – najatrakcyjniejsza spośród wierzytelności zamieszczonych w Pakiecie IV. Następnie pozwany przeprowadził we własnym zakresie badania dotyczące stanu majątkowego wskazanej Huty; przeprowadzona została m. in. rozmowa z przedstawicielem syndyka masy upadłości ((...)) znajdowała się wówczas w toku postępowania upadłościowego). Załączniki do SIWSW, stanowiące m. in. wzory nienegocjowalnych postanowień umów sprzedaży wierzytelności zostały parafowane przez pozwanego i przesłane do banku (parafowane załączniki do SIWSW k. 411-487, przesłuchanie G. G. k. 632).

Wobec przeprowadzonych we własnym zakresie ustaleń dotyczących wierzytelności banku wobec Huty (...), w toku dalszego postępowania przetargowego pozwany zrezygnował z badania due diligence, o czym poinformował powoda pismem z 24 maja 2012 roku (pismo z 24 maja 2012 roku k. 537).

Po zakończeniu procedury due diligence, pismem z 25 czerwca 2012 roku powód przesłał do oferentów pismo wraz płytą CD ze zaktualizowanymi listami wierzytelności. W piśmie zostało wskazane, że w związku z przeprowadzoną okresową weryfikacją listy wierzytelności zostały uzupełnione o nowe wierzytelności oraz usunięto z nich wierzytelności, które ze względu na kryteria kwalifikacji (np. spłaty całkowite) nie mogą podlegać sprzedaży. Decyzja co do ostatecznego składu sprzedawanych pakietów wierzytelności jest podejmowana przez dedykowaną do tego komórkę banku. W piśmie nadmieniono również, że podstawę wyceny pakietów wierzytelności stanowią zaktualizowane wykazy. Zgodnie ze SIWSW powód określił termin składania pisemnych ofert cenowych zakupu pakietów wierzytelności do 13 lipca 2012 roku, do godz. 14.00. Pismo takie otrzymał również pozwany. Wraz z pismem została mu również przesłana płyta CD ze stanem wierzytelności aktualnym na dzień 15 czerwca 2012 roku. Na płycie zamieszczony był wykaz 57 wierzytelności. Z przedmiotową płytą nie zapoznały się osoby działające w imieniu pozwanego, poprzestając na informacji udzielonej przez pracowników pozwanego, że płyta jest tożsama z przesłaną pozwanemu po raz pierwszy. W dalszej kolejności została podjęta przez pozwanego decyzja o przesłaniu oferty cenowej i przystąpieniu do licytacji ustnej (pismo powoda z 25 czerwca 2012 roku k.348-349v, przesłuchanie G. G. k. 632, zeznania świadka M. F. k. 630-631 oraz płyta CD, zeznania świadka D. W. k.589-591).

Pismem z 11 lipca 2012 roku pozwany złożył bankowi ofertę zakupu wierzytelności wystawionych przez niego na sprzedaż. Pozwany był zainteresowany zakupem Pakietów I, II, III i IV. W piśmie wskazał oferowane ceny zakupu poszczególnych pakietów. W omawianym piśmie pozwany wskazał zarządzany przez niego (...) Sekurytyzacyjny jako fundusz, który nabędzie każdy ze wskazanych w piśmie pakietów wierzytelności. W piśmie zostały wymienione załączniki, które pozwany złożył wraz z ofertą. Wśród nich były m. in.: pełnomocnictwo dla osoby podpisującej pismo w imieniu pozwanego, dokumenty rejestracyjne oraz opinia kancelarii prawnej (oferta zakupu wierzytelności k. 38-38v).

W załączonej do oferty opinii kancelarii prawnej zostało wskazane, że sekurytyzację w Wielkim Księstwie Luksemburgu reguluje ustawa „Law of 22 March 2004 on securitisation and amending”. Zgodnie z treścią artykułu 6 ust. tego aktu prawnego fundusze sekurytyzacyjne nie posiadają osobowości prawnej. (...) jest zarządzany przez spółkę zarządzającą, którą jest spółka prawa handlowego posiadająca osobowość prawną. W opinii wskazano również, że w oparciu o dokumenty wystawione przez organ publiczny Wielkiego Księstwa Luksemburg, należy uznać, iż zarówno F., jak i (...) zostały zarejestrowane poprawnie w świetle przepisów obowiązujących w Wielkim Księstwie Luksemburskim, jako państwie siedziby obu podmiotów (opinia prawna k. 115-117v).

W toku postępowania przetargowego z pozwanym współpracował P. P. (2), który brał udział w przedmiotowym postępowaniu reprezentując inny podmiot. On również zapoznał się tylko z jedną płytą przesłaną temu podmiotowi w toku postępowania. Wraz z pełnomocnikiem pozwanego – A. P. brał udział w rozmowie z przedstawicielem syndyka Huty (...) celem ustalenia, czy (...) nadal jest dłużnikiem powoda. Okoliczność ta została potwierdzona podczas tej rozmowy (zeznania świadka P. P. (1). 591, płyta CD).

Pismem z 20 lipca 2012 roku działając w imieniu (...) pozwany poinformował bank, że jako osoba uprawniona do reprezentacji (...) w ustnej licytacji weźmie udział D. C.. Do pisma zostało załączone pełnomocnictwo udzielone ww. (pismo k. 410).

25 lipca 2012 roku odbyła się ustna licytacja wierzytelności przeznaczonych do sprzedaży przez powoda. Podczas tego przetargu pozwany, jako reprezentant (...) zaproponował najwyższą cenę za Pakiet IV w kwocie 8 245 000,00 zł. Po trzykrotnym wywołaniu ceny reprezentowany przez powoda (...) stał się nabywcą Pakietu IV wierzytelności (akt notarialny – protokół z 25 lipca 2012 roku k. 137-138v).

Pismem z 17 września 2012 roku powód poinformował pozwanego, że 10 września 2012 roku zarząd banku wyraził zgodę na zawarcie umowy z (...) (pismo k. 358).

W tej samej dacie drogą mailową bank przesłał pełnomocnikowi pozwanego projekt umowy sprzedaży wierzytelności. 18 września 2012 roku pełnomocnik pozwanego odesłał projekt umowy z naniesionymi poprawkami w części dotyczącej negocjowanych części umowy. W trakcie następnych kilku dni pomiędzy stronami postępowania była prowadzona dalsza korespondencja w przedmiocie uzgodnienia treści umowy sprzedaży wierzytelności, w zakresie jej negocjowanych postanowień (korespondencja mailowa k. 359-388).

Następnie, w piśmie z 28 września 2012 roku, skierowanym do banku pozwany wyjaśnił, że ustalenie ceny jaka została zaoferowana za Pakiet IV oparte zostało na błędnym założeniu, że w skład pakietu wchodzi wierzytelności w stosunku do Huty (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej. Pozwany podniósł, że wierzytelności te nie były niewymagalne, sporne, czy spłacone w całości, zatem nie było podstaw do ich wycofania z postępowania przetargowego, nie zaszły okoliczności wskazane w pkt. V preambuły umowy sprzedaży, która została parafowana przez strony postępowania przy zgłoszeniu pozwanego do przetargu. W piśmie została również podtrzymana oferta zakupu Pakietu IV wierzytelności, z zastrzeżeniem, że sprzedaż ma dotyczyć również wierzytelności w stosunku do Huty (...) sp. z o.o., która – w ocenie pozwanego – niezgodnie z umową została wycofana z pakietu (pismo pozwanego k. 541-542).

W odpowiedzi na powyższe pismo pozwanego, w piśmie z 5 października 2012 roku bank nie zgodził się z zarzutami podnoszonymi przez pozwanego, odnosząc się m. in. do dobrowolnej rezygnacji pozwanego z badania due diligence. W piśmie został wskazany termin – 10 października 2012 roku - na zawarcie umowy sprzedaży wierzytelności w Pakiecie IV na warunkach złożonej oferty oraz o treści ostatecznie ustalonej przez strony, pod rygorem odstąpienia od zawarcia umowy sprzedaży (...) przez bank i zażądania zapłaty kary umownej. Bank poinformował również, że nie jest zainteresowany cesją swoich praw wobec Huty (...) sp. z o.o. (pismo banku k. 544-545).

Na wyznaczony termin – 10 października 2012 roku - stawili się przedstawienie banku celem zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności; nikt się nie stawił w imieniu pozwanego (protokół- akt notarialny z 10 października 2012 roku k. 546-547).

Pismem z 10 października 2012 roku pełnomocnik pozwanego, działającego w imieniu (...) oświadczył, że odstępuje od zawarcia umowy z bankiem, powołując się ponownie na nieuprawnione – w ocenie pozwanego – usunięcie z Pakietu IV wierzytelności wobec Huty (...) (pismo pozwanego z 10 października 2012 roku k. 560-561).

W odpowiedzi na ww. pismo strony pozwanej, pismem z 18 października 2012 roku powód poinformował, że brak jest podstawy prawnej do uznania oświadczenia pozwanego o odstąpieniu od zawarcia umowy za prawno kształtujące. Bank poinformował również, że z uwagi na niestawienie się przedstawicieli strony pozwanej celem zawarcia umowy sprzedaży bank odstępuje od zawarcia tej umowy i wezwał do zapłaty kary umownej w wysokości 1 000 000 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania, na wskazany w piśmie rachunek bankowy (pismo k. 562). Przedmiotowe pismo zostało doręczone pozwanemu 19 października 2012 roku (pismo w sprawie reklamacji k. 184 v).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane wyżej dowody. W ocenie Sądu w pełni wiarygodny dowód w niniejszej sprawie stanowią złożone do akt sprawy dokumenty, płyty CD, jak i wydruki danych zawartych na tych płytach. W ocenie Sądu nie ma podstaw do przyjęcia za pozwanym, że płyty (i wydruki z nich) złożone do akt sprawy różnią się w swojej zawartości od płyt doręczonych pozwanemu w toku postępowania przetargowego. Zdaniem Sądu twierdzenia pozwanego w tym przedmiocie nie zostały w żaden sposób wykazane w toku postępowania w niniejszej sprawie. W szczególności pozwany nie złożył doręczonych mu płyt, nie wykonując zarządzenia z rozprawy z 9 grudnia 2014 roku (k. 564). Twierdzeń pozwanego o tożsamer treści doręczonych mu płyt nie potwierdzają również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków. Z zeznań świadków – pracowników banku wynika, że okoliczność tak była mało prawdopodobna. Nadto z przesłuchania G. G. wynika jednoznacznie, że nie zapoznał się on w ogóle z zawartością płyty przesłanej przez bank w czerwcu 2012 roku.

Przechodząc do oceny zeznań przesłuchanych w niniejszej sprawie świadków należy wskazać, co następuje. Zeznania te są w ocenie Sądu wiarygodne i znajdują potwierdzenie w treści dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy. W przeważającej części zeznania świadków dotyczą jednak ogólnych zasad postępowania przetargowego, a nie okoliczności związanych z udziałem pozwanego w tym przetargu. Tytułem przykładu należy wskazać zeznania świadka P. P. (1), który nie uczestniczył w postępowaniu przetargowym w imieniu pozwanego i nie znał korespondencji przekazywanej pozwanemu przez bank w toku tego postępowania. Również zeznania pracowników powoda dotyczą raczej okoliczności ogólnych i zasad prowadzonego przez bank postępowania przetargowego. Z oczywistych przyczyn zeznania tych świadków nie odnoszą się do najistotniejszych kwestii, tj. rodzaju danych przekazanych pozwanemu w toku postępowania przetargowego.

W ocenie Sądu, jedynie częściowo zasługuje na wiarę przesłuchanie G. G. – przedstawiciela pozwanego. Jako niewiarygodne należy ocenić jego twierdzenie, że około roku przed przesłuchaniem (tj. w czerwcu 2014 roku) siedziba pozwanego została okradziona i podczas tej kradzieży zostały zabrane płyty przesłane pozwanemu w toku postępowania przetargowego. Gdyby zdarzenie takie miało miejsce, informacja o nim zostałaby udzielona przez pozwanego od razu po zobowiązaniu do złożenia tych płyt (co miało miejsce na rozprawie 9 grudnia 2014 roku). Jako nie wnoszące istotnych okoliczności do niniejszej sprawy należy ocenić przesłuchanie drugiego przesłuchanego w sprawie reprezentanta pozwanego – D. C..

Postanowieniem z 9 czerwca 2015 roku (k. 631) Sąd oddalił wnioski dowodowe strony pozwanej zgłoszone w piśmie omyłkowo datowanym 23 października 2014 roku (data prezentaty pisma – 20 marca 2015 roku – k. 604). W ocenie Sądu dowody zgłoszone w przedmiotowym piśmie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Dotyczą one stosowanych przez bank kryteriów kwalifikacji wierzytelności do sprzedaży. Należy mieć na uwadze, że do kryteriów tych nie odnoszą się postanowienia SIWSW, czy inne dokumenty regulujące wzajemne relacje stron postępowania (na etapie przed podpisaniem umowy sprzedaży nieruchomości). Zatem kryteria kwalifikacji wierzytelności, jako nie będące przedmiotem ustaleń stron postępowania, są okolicznością obojętną z punktu widzenia

rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Również okoliczności odnoszące się do wierzytelności usuniętych z Pakietu IV nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Przedmiotem ustaleń stron postępowania w toku procedury sprzedaży wierzytelności nie były również zasady usuwania wierzytelności. Zasadnie podnosi strona powodowa w piśmie z 30 marca 2015 roku (k. 619), że zgodnie z treścią Punktu II SIWSW, lista wierzytelności oraz wysokość nominalna pakietu może ulec zmianie. Taki zapis oznacza, że decyzja zarówno co do przeznaczenia poszczególnych wierzytelności do sprzedaży, jak ich usunięcia w toku postępowania przetargowego należała wyłącznie do banku.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako w pełni uzasadnione podlegało uwzględnieniu w całości.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że w ocenie Sądu – wbrew stanowisku strony pozwanej – nie ma podstaw do przyjęcia że adresatem ewentualnych roszczeń powoda winien być (...) reprezentowany przez F.. Całkowicie zasadne jest stanowisko strony powodowej (k. 336), że w ustnym przetargu brał udział pozwany działający na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego (...) Sekurytyzacyjny, nie zaś sam (...), który nie posiada osobowości prawnej i stanowi jedynie wyodrębnioną masę majątkową niezależną od majątku F.. Z protokołu licytacji ustnej z dnia 25 lipca 2012 roku wynika jednoznacznie, że pozwany, jako podmiot reprezentujący (...) był zwycięzcą licytacji. Z dokumentacji wytworzonej i wymienianej pomiędzy stronami postępowania wynika, że to pozwany był kontrahentem banku w procedurze przetargowej, działając na rzecz reprezentowanego przez siebie (...). Argumentacja o braku legitymacji biernej pozwanego jest zatem całkowicie niezasadna. Potwierdzenie omawianego stanowiska strony powodowej znajduje uzasadnienie w opinii prawnej złożonej przez samego pozwanego w toku postępowania przetargowego. W opinii tej wskazano jednoznacznie, że reprezentowany przez pozwanego (...) nie ma osobowości prawnej. Należy zauważyć, że przedmiotowa opinia nie była kwestionowana przez żadną ze stron niniejszego postępowania.

W ocenie Sądu okoliczności niniejszej sprawy wskazują na to, że żądanie powoda zasądzenia kary umownej od pozwanego jest w pełni uzasadnione.

Poza sporem pozostawała w niniejszej sprawie treść oświadczenia o zachowaniu poufności i karach umownych z 8 maja 2012 roku podpisanego złożonego przez pozwanego (podpisanego przez osobę działającą w jego imieniu). W oświadczeniu tym jednoznacznie została określona wysokość kary umownej, która należna będzie powodowi w sytuacji gdy pozwany nie zawrze umowy sprzedaży wierzytelności w terminie 60 dni od daty wygrania licytacji ustnej.

Niesporny w niniejszej sprawie jest fakt niezawarcia umowy sprzedaży wierzytelności. Nie ma jednak podstaw aby odpowiedzialnością za to obciążać powoda. W ocenie Sądu zasady postępowania przetargowego były jasno określone w doręczonej pozwanemu SIWSW. Należy uznać, iż wobec tego, że pozwany jest podmiotem profesjonalnie prowadzącym działalność, podejmując współpracę z powodem, zaakceptował ustalone przez bank zasady tego postępowania, w tym również w zakresie swego rodzaju swobody banku w podejmowaniu decyzji co do składu poszczególnych pakietów sprzedawanych wierzytelności.

Zdaniem Sądu, w świetle okoliczności niniejszej sprawy, nie jest zasadne stanowisko strony pozwanej, wyrażone także przez G. G. podczas przesłuchania (k. 632), według którego pozwany został wprowadzony w błąd przez powoda co do zawartości Pakietu IV zbywanych przez bank wierzytelności. Można uznać za wiarygodne stanowisko strony pozwanej, że decyzja o udziale w licytacji została podjęta w związku z tym, że w Pakiecie IV początkowo znajdowały się wierzytelności banku wobec Huty (...). Nie ma jednak podstaw do uznania, że bank na dalszym etapie postępowania podtrzymywał twierdzenie, że wierzytelności wobec tej Huty nadal znajdują się w Pakiecie IV sprzedawanych wierzytelności. Należy pamiętać, że w toku całego postępowania bank w ogóle nie posługiwał się danymi swoich dłużników (wierzytelności były oznaczone nr ID). Jak wynika z okoliczności niniejszej sprawy, ustalenie, że bank sprzedaje interesującą pozwanego wierzytelność odbyło się w drodze analizy zapisów na płycie CD doręczonej pozwanemu przy piśmie z 17 maja 2012 roku. W piśmie tym nie ma oznaczenia danych dłużników banku. Taką samą drogą (poprzez analizę zapisu danych na płycie CD doręczonej przy piśmie z 25 czerwca 2012 roku) pozwany winien był ustalić, czy interesujące go wierzytelności nadal są oferowane do sprzedaży przez bank. Takich działań należy oczekiwać od profesjonalnego podmiotu należycie dbającego o interesy własne i zarządzanego (...).

Działania takie tym bardziej powinny zostać podjęte, że w piśmie z 25 czerwca 2012 roku bank jednoznacznie wskazał, że spośród oferowanych do sprzedaży usunięte zostały wierzytelności, które ze względu na kryteria kwalifikacji nie mogą podlegać sprzedaży. Jak wynika z przesłuchania G. G. (k..., 00:29:35), nie weryfikował on prawdziwości przekazanych mu informacji o tym, że płyta jest identyczna jak ta, którą bank przesłał przy piśmie z 17 maja 2012 roku. Dodatkowo należy podnieść, że – wbrew twierdzeniom strony pozwanej – jedynie przykładowo jako kryterium kwalifikacji została wskazana całkowita spłata. Pamiętać przy tym należy, że kryteria kwalifikacji poszczególnych wierzytelności do sprzedaży były ustalane wyłącznie przez bank (bez porozumienia z oferentami) i w toku całego postępowania przetargowego nie były ujawniane oferentom. W związku z tym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie mają znaczenia podnoszone przez stronę pozwaną argumenty odnoszące się do braku podstaw do wyeliminowania z postępowania wierzytelności wobec Huty (...).

W ocenie Sądu nie ma również podstaw do podzielenia stanowiska strony pozwanej, w myśl którego w toku postępowania przetargowego bank mógł usunąć z Pakietu IV wierzytelności tylko w sytuacjach opisanych w punkcie V. umowy stanowiącej załącznik nr (...) do SIWSW (k. 61). W szczególności, w ocenie Sądu, nie ma podstaw do przyjęcia za pozwanym, że samo parafowanie tej umowy oznacza, że umowa ta wiąże strony niniejszego postępowania. Należy zauważyć, że parafowana treść umowy, stanowiła załącznik nr (...) do SIWSW. Zgodnie z treścią punktu VI. 2. ppkt. 1) SIWSW, parafowanie umowy przez pozwanego stanowiło wyłącznie jego akceptację nienegocjowanych klauzul umowy sprzedaży wierzytelności. O tym, że postanowienia umowy stanowiącej załącznik do SIWSW nie wiążą stron postępowania, świadczy okoliczność, że umowa ta nie została podpisana. Aktu tego nie może zastąpić samo jej parafowanie przez przedstawiciela strony pozwanej. Zdaniem Sądu postanowienia umowy, na które powołuje się strona pozwana w zakresie okoliczności umożliwiających usunięcie wierzytelności z pakietu obowiązują od podpisania umowy do dnia zapłaty ceny nabycia pakietu w kwocie zaoferowanej przez oferenta podczas zwycięskiego przetargu ustnego. W ocenie Sądu odmienna interpretacja prezentowana w toku postępowania przez stronę pozwaną stoi w sprzeczności z postanowieniami SIWSW i jako taka nie może się ostać. Jak to już zostało podniesione, zgodnie z treścią punktu II. SIWSW, bank zastrzegł iż liczba wierzytelności oraz wysokość nominalna poszczególnych pakietów może ulec zmianie, nie wskazując okoliczności, w których może dojść do takiej zmiany. Zauważyć należy, że również w oświadczeniu o zachowaniu poufności (z 8 maja 2012 roku) pozwany wskazał, że zawarze z bankiem umowę sprzedaży wierzytelności zawarze z bankiem umowę sprzedaży wierzytelności. Skoro do zawarcia umowy nie doszło (co pozostaje poza sporem) jej postanowienia nie mogą wiązać stron postępowania.

W ocenie Sądu – w świetle przedstawionych powyżej okoliczności należy uznać, że w okresie przed podpisaniem umowy sprzedaży wierzytelności strony były związane umową nienazwaną, której treść określało złożone przez pozwanego pisemne oświadczenie o zachowaniu poufności i karach umownych (k. 89-89v), zaakceptowane przez powoda. Zawarcie takiej umowy znajduje oparcie w treści art. 353¹k.p.c.. Przepis ten stanowi, że strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. W ocenie Sądu złożone przez pozwanego i przyjęte przez bank oświadczenie o zachowaniu poufności stanowi umowę regulującą stosunki stron postępowania na czas trwającej procedury przetargowej od momentu zaakceptowania oferty pozwanego w przedmiocie jego udziału w przetargu do momentu zawarcia umowy sprzedaży wierzytelności. Ustalona w punkcie VI kara umowna stanowi – w ocenie Sądu – ustaloną przez strony rekompensatę odszkodowania należnego bankowi w związku z niezawarciem umowy sprzedaży wierzytelności pomimo przeprowadzeniem i sfinalizowaniem (w postaci ustnej licytacji) całej procedury zmierzającej do tej sprzedaży.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, żądanie zapłaty kary umownej jest w pełni uzasadnione. Wobec czego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 000 000 zł, orzekając jak w punkcie 1. wyroku. Od kwoty tej zostały również zasądzone odsetki ustawowe od 27 października 2012 roku do dnia zapłaty, zgodnie z żądaniem pozwu. Orzekając w tym przedmiocie, na mocy art. 481 k.c., Sąd miał na uwadze, że wezwanie do zapłaty przedmiotowej kary zostało doręczone pozwanemu 19 października 2012 roku i zakreślony w nim siedmiodniowy termin na zapłatę kary upłynął w dniu 26 października 2012 roku.

Wobec uwzględnienia powództwa w całości, na podstawie art. 98 k.p.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda całość poniesionych przez niego kosztów procesu, orzekając jak w punkcie 2. wyroku. Na kwotę zasądzoną z tego tytułu składają się: opłata od pozwu – 50 000 zł, koszty poniesione na wynagrodzenie tłumacza – 1000 zł, 18 725,92 zł i 92 zł, wynagrodzenie pełnomocnika – 7 200 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Na podstawie art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, stosownie do wyniku procesu, w punkcie 3. wyroku Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 462,85 zł tytułem zwrotu kosztów procesu poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa w niniejszej sprawie.

SSO Agnieszka Baran